

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către
Ministerul Finanțelor și Curtea de Apel Comrat,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Mariana
Hanganu, Tatiana Odnostalco, Tatiana Juravliova, Natalia Miliș, Liudmila Bolgar,
Tatiana Mutaf, Olga Peoglo, Olga Grozdeva, Svetlana Guseinova, Prascovia
Dușcova, Vadim Colceanov, Alexei Durlescu, Anna Topal, Liudmila Arnaut, Elena
Șopova, Elena Jeleva, Marina Erineț, Irina Topal și Marina Satirova împotriva Curții
de Apel Comrat și Ministerului Finanțelor cu privire la încasarea datoriei salariale și
a dobânzii pentru reținerea salariului,

împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, prin care au
fost respinse apelurile declarate de către Mariana Hanganu, Tatiana Odnostalco,
Tatiana Juravliova, Natalia Miliș, Liudmila Bolgar, Tatiana Mutaf, Olga Peoglo,
Olga Grozdeva, Svetlana Guseinova, Prascovia Dușcova, Vadim Colceanov,
Alexei Durlescu, Anna Topal, Liudmila Arnaut, Elena Șopova, Elena Jeleva, Marina
Erineț, Irina Topal, Marina Satirova, Curtea de Apel Comrat și Ministerul Finanțelor
și a fost menținută hotărârea din 02 septembrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul
central,

constată:

La 22 noiembrie 2018 Mariana Hanganu, Tatiana Odnostalco, Tatiana
Juravliova, Natalia Miliș, Liudmila Bolgar, Tatiana Mutaf, Olga Peoglo, Olga
Grozdeva, Svetlana Guseinova, Prascovia Dușcova, Vadim Colceanov, Alexei
Durlescu, Anna Topal, Liudmila Arnaut, Elena Șopova, Elena Jeleva, Marina Erineț,
Irina Topal și Marina Satirova au depus cerere de chemare în judecată împotriva
Curții de Apel Comrat și Ministerul Finanțelor cu privire la obligarea elaborării
schemei de încadrare, cu stabilirea salariilor conform gradelor de salarizare,
obligarea prezentării schemei de încadrare, cu gradele de salarizare majorate ale
salariaților Curții de Apel Comrat, pentru aprobare, obligarea înregistrării schemei
de încadrare cu gradele de salarizare majorate, obligarea alocării mijloacelor
financiare suplimentare, obligarea efectuării recalculării și achitării datoriei salariale
și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii nr. 146 din 17 iulie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (salarizarea funcționarilor publici din cadrul instanțelor judecătorești) a fost admisă parțial sesizarea Curții Supreme de Justiție privind controlul constituționalității unor prevederi legale referitor la salarizarea judecătorilor și a funcționarilor publici din cadrul instanțelor judecătorești.

Au menționat că, conform pct. 2 din Hotărârea Curții Constituționale enunțate, au fost declarate neconstituționale pozițiile „Șef secție”, „Șef secție în cadrul direcției”, „Șef serviciu”, „Consultant principal”, „Consultant superior”, „Asistent judiciar” de la compartimentele „Secretariatul Curții Constituționale” și „Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea Supremă de Justiție”, precum și pozițiile „Șef direcție”, „Șef secție”, „Șef secție în cadrul direcției”, „Șef serviciu”, „Asistent judiciar”, „Specialist principal” de la compartimentul „Curțile de apel” din Anexa nr. 2 la Legea nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici, în redacția Legii nr. 146 din 17 iulie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative și au fost majorate gradele de salarizare pentru curțile de apel, după cum urmează: pentru funcția de Șef direcție cu gradul de salarizare 16; pentru funcția de Șef secție cu gradul de salarizare 13; pentru funcția de Șef secție în cadrul direcției cu gradul de salarizare 12; pentru funcția de asistent al judecătorului cu gradul de salarizare 12; pentru funcția de Șef serviciu cu gradul de salarizare 10 și pentru funcția de specialist principal cu gradul de salarizare 7.

Au susținut că, Curtea Constituțională a constatat un nivel inferior de salarizare a funcționarilor din sistemul judecătorec în raport cu salarizarea unor funcții identice din cadrul autorităților legislative și executive, menționând că, o astfel de diferență în salarizare constituie un factor discriminatoriu și este un factor de dezechilibrare între puterile statului.

Au afirmat că, Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014 a devenit executorie, însă din motive necunoscute nu a fost executată.

Au declarat că, angajații Curții Constituționale au primit recalculările conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014 în anul 2015 și continuă să primească salariul în baza hotărârii respective.

Au relatat că, neexecutarea hotărârii enunțate în raport cu angajații Curții de Apel Comrat duce la discriminarea ultimilor. Astfel, urmează să li se achite diferența dintre salariul achitat și cel stabilit prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014, conform calculelor prezentate pentru fiecare salariat în parte, care conțin perioade pentru care se cere recalcularea, precum și sumele datoriiilor restante.

Au notat că, prin hotărârea nr. 191/10 din 17 aprilie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la salarizarea personalului instanțelor de judecată s-a hotărât ca președinții curților de apel să asigure elaborarea schemelor de încadrare a personalului în conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie, cu prezentarea acestora Consiliului Superior al Magistraturii, pentru aprobare și salariile funcționarilor publici din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Curții Supreme de Justiție și Curților de Apel să fie recalculat în

conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014. Totodată, s-a hotărât asupra propunerii Ministerului Finanțelor să aloce resursele financiare suplimentare pentru plata recalculării salariilor în conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014.

Au invocat că, pînă în prezent hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 17 aprilie 2018, nu a fost executată, iar prin răspunsul Ministerului Finanțelor au fost informați că, este în imposibilitate de a înregistra schemele de încadrare prezentate, fiind recomandat ca pe parcursul anului 2018 să nu intervină cu modificările propuse la gradele de salarizare.

Au menționat că, la solicitările verbale ale salariaților Curții de Apel Comrat cu privire la respectarea Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014, angajatorul a refuzat să îndeplinească cerințele, motivând prin aceea că, Legea nr. 146 din 17 iulie 2014 privind modificarea și completarea unor acte legislative, care a modificat și a completat Legea nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici în partea ce vizează gradele de salarizare ale funcționarilor publici din cadrul instanțelor judecătorești, nu a fost modificată pînă la momentul actual, în conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014.

Au susținut că, în scopul soluționării prealabile a litigiului la 24 septembrie 2018 au fost înaintate cereri prealabile la Curtea de Apel Comrat și Ministerul Finanțelor.

Au afirmat că, prin răspunsul din 24 octombrie 2018 Curtea de Apel Comrat a invocat că, nu dispune de posibilitatea stabilirii gradelor de salarizare majorate, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014, precum și recalculării și achitării datoriei față de salariați conform aceleiași hotărâri, iar Ministerul Finanțelor a lăsat această cerere fără răspuns.

Au relevat că, conform pct. 1 din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 16 octombrie 2018, s-a luat act de cererile prealabile ale angajaților Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Bălți și Curții de Apel Comrat referitor la recalcularea și achitarea salariului personalului, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014.

Au solicitat obligarea Curții de Apel Comrat de a elabora schema de încadrare, cu stabilirea salariilor conform gradelor – pentru funcția de Șef direcție cu gradul de salarizare 16; pentru funcția de Șef secție cu gradul de salarizare 13; pentru funcția de asistent judiciar cu gradul de salarizare 12; pentru funcția de Șef serviciu cu gradul de salarizare 10 și pentru funcția de specialist principal cu gradul de salarizare 7; obligarea Curții de Apel Comrat de a prezenta Consiliului Superior al Magistraturii schema de încadrare cu gradele de salarizare majorate ale salariaților Curții de Apel Comrat pentru aprobare; obligarea Ministerului Finanțelor de a înregistra schema de încadrare cu gradele de salarizare majorate; obligarea Ministerului Finanțelor de a aloca Curții de Apel Comrat mijloacele financiare suplimentare; obligarea Curții de Apel Comrat de a efectua recalcularea și achitarea datoriei salariale, acumulată din diferența dintre gradele de salarizare din 01 octombrie 2014, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014 și încasarea plăților suplimentare de reținere a salariului, după cum urmează:

Mariei Hanganu, datoria la salariu în mărime de 22 320 de lei, Tatianeii Odnostalco, datoria la salariul în mărime de 14 370 de lei, Tatianeii Juravliova, datoria la salariul în mărime de 9 020 de lei, Nataliei Miliș, datoria la salariul în mărime de 2 300 de lei, Liudmilei Bolgar, datoria la salariul în mărime de 4 100 de lei, Tatianeii Mutaf, datoria la salariul în mărime de 25 560 de lei, Olgăi Peoglo, datoria la salariul în mărime de 18 930 de lei, Olgăi Grozdeva, datoria la salariul în mărime de 24 675 de lei, Svetlanei Guseinova, datoria la salariul în mărime de 8 295 de lei, Prascoviei Dușcova, datoria la salariul în mărime de 23 400 de lei, lui Vadim Colceanov, datoria la salariul în mărime de 3 471,56 de lei, lui Alexei Durlescu, datoria la salariul în mărime de 4 104 lei, Annei Topal, datoria la salariul în mărime de 4 427 de lei, Liudmilei Arnaut, datoria la salariul în mărime de 1 040 de lei, Elenei Șopova, datoria la salariul în mărime de 2 810 lei, Elenei Jeleva, datoria la salariul în mărime de 1 150 de lei, Marinei Erineț, datoria la salariul în mărime de 5 146,25 de lei, Irinei Topal, datoria la salariul în mărime de 1 080 de lei și Marinei Satirova, datoria la salariul în mărime de 14 460 de lei și încasarea în mod solidar din contul Curții de Apel Comrat și Ministerului Finanțelor a câte 3 000 de lei pentru fiecare, cu titlu de prejudiciu moral.

La 17 ianuarie 2019 Mariana Hanganu, Tatiana Odnostalco, Tatiana Juravliova, Natalia Miliș, Liudmila Bolgar, Tatiana Mutaf, Olga Peoglo, Olga Grozdeva, Svetlanei Guseinova, Prascovia Dușcova, Vadim Colceanov, Alexei Durlescu, Anna Topal, Liudmila Arnaut, Elena Șopova, Elena Jeleva, Marina Erineț, Irina Topal și Marina Satirova au depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care au solicitat obligarea Curții de Apel Comrat de a achita datoriile salariale acumulate din diferența gradelor de salarizare, începând cu 01 octombrie 2015 până la intrarea în vigoare a Legii privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar nr. 270 din 23 noiembrie 2018, în vigoare din 30 noiembrie 2018, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014, după cum urmează: Marianeii Hanganu, datoria la salariul în mărime de 36 933, 34 de lei, Tatianeii Odnostalco, datoria la salariul în mărime de 23 446,51 de lei, Tatianeii Juravliova, datoria la salariul în mărime de 14 469,79 de lei, Nataliei Miliș, datoria la salariul în mărime de 3 378,80 de lei, Liudmilei Bolgar, datoria la salariul în mărime de 5 360,41 de lei, Tatianeii Mutaf, datoria la salariul în mărime de 37 555,28 de lei, Olgăi Peoglo, datoria la salariul în mărime de 30 602,96 de lei, Olgăi Grozdeva, datoria la salariul în mărime de 35 164,34 de lei, Svetlanei Guseinova, datoria la salariul în mărime de 10 610,77 de lei, Prascoviei Dușcova, datoria la salariul în mărime de 33 874,17 lei, lui Vadim Colceanov, datoria la salariul în mărime de 5 186,60 de lei, lui Alexei Durlescu, datoria la salariul în mărime de 5 989,61 de lei; Annei Topal, datoria la salariul în mărime de 6 186,59 de lei; Liudmilei Arnaut, datoria la salariul în mărime de 1 238,74 de lei, Elenei Șopova, datoria la salariul în mărime de 4 536,71 de lei, Elenei Jeleva, datoria la salariul în mărime de 1726,13 lei, Marinei Erineț, datoria la salariul în mărime de 6 754,30 de lei, Irinei Topal, datoria la salariul în mărime de 1511,67 de lei și Marinei Satirova, datoria la salariul în mărime de 17 838,33 de lei, încasarea din contul Curții de Apel Comrat în beneficiul lor a plăților suplimentare conform art. 330 alin. (2) din Codul muncii, din cauza reținerii salariului, conform calculelor anexate, Marianeii Hanganu, suma de 61 623,76 de lei, Tatianeii

Odnostalco - 33 212,29 de lei, Tatianeii Juravlioiva - 18 950,70 de lei, Nataliei Miliș - 1552,60 de lei, Liudmilei Bolgar - 5 239,79 de lei, Tatianeii Mutaf - 61 442,67 de lei, Olgăi Peoglo - 56 926,96 de lei, Olgăi Grozdeva - 53 616,93 de lei, Svetlanei Guseinova - 6756,40 de lei, Prascoviei Dușcova - 54 538,49 de lei, lui Vadim Colceanov - 1588,68 de lei, lui Alexei Durlescu - 1907,54 de lei, Annei Topal - 5907,40 de lei, Liudmilei Arnaut - 2 199,57 de lei, Elenei Șopova - 11 064,89 de lei, Elenei Jeleva - 532,41 de lei, Marinei Erineț - 7 591,66 de lei, Irinei Topal - 526,44 de lei și Marinei Satirova - 42 565,87 de lei și încasarea în mod solidar din contul Curții de Apel Comrat și Ministerului Finanțelor a câte 10 000 de lei pentru fiecare, cu titlu de prejudiciu moral.

La 18 aprilie 2019 reclamantii au depus o cerere, prin care au renunțat la pretențiile cu privire la obligarea Curții de Apel Comrat de a elabora schema de încadrare, cu stabilirea salariilor conform gradelor prevăzute în Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014, obligarea Curții de Apel Comrat de a prezenta Consiliului Superior al Magistraturii schema de încadrare modificată pentru aprobare, obligarea Ministerului Finanțelor de a înregistra schema de încadrare modificată și obligarea Ministerului Finanțelor de a aloca Curții de Apel Comrat mijloace financiare suplimentare.

Prin încheierea din 26 aprilie 2019 a Judecătoria Comrat, sediul central, a fost admis renunțul reclamantilor la pretențiile respective.

Prin încheierea din 26 aprilie 2019 a Judecătoria Comrat, sediul central, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de către Ministerul Finanțelor cu privire la ridicarea excepției de tardivitate, înaintată în prezenta cauza civilă.

Prin încheierea din 02 septembrie 2019 a Judecătoria Comrat, sediul central, cererea de chemare în judecată depusă de către reclamantii în partea ce ține de solicitarea încasării în mod solidar din contul Curții de Apel Comrat și Ministerului Finanțelor a câte 10 000 de lei pentru fiecare, cu titlu de prejudiciu moral a fost scoasă de pe rol, din motivul nerespectării procedurii prealabile, prevăzute de legislația muncii.

Prin hotărârea din 02 septembrie 2019 a Judecătoria Comrat, sediul central, a fost admisă parțial acțiunea și au fost încasate din contul Curții de Apel Comrat datoria salarială în beneficiul reclamantilor, acumulată din diferența dintre gradele de salarizare, începând cu 01 octombrie 2015 până la intrarea în vigoare a Legii nr.270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, în vigoare de la 01 decembrie 2018, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014, după cum urmează: Marianeii Hanganu - suma de 36 933,34 de lei, Tatianeii Odnostalco - 23 466,51 de lei, Tatianeii Juravlioiva - 14 469,79 de lei, Nataliei Miliș - 3 378,80 de lei, Liudmilei Bolgar - 5360,41 de lei, Tatianeii Mutaf - 37 555,28 de lei, Olgăi Peoglo - 30 602,96 de lei, Olgăi Grozdeva - 35 164,34 de lei, Svetlanei Guseinova - 10 610,77 de lei, Prascoviei Dușcova - 33 874,17 lei, lui Vadim Colceanov - 5 186,60 de lei, lui Alexei Durlescu - 5 989,61 de lei, Annei Topal - 6 186,59 de lei, Liudmilei Arnaut - 1 238,74 de lei, Elenei Șopova - 4 536,71 de lei, Elenei Jeleva - 1 726,13 lei, Marinei Erineț - 6 754,30 de lei, Irinei Topal - 1 511,67 de lei și Marinei Satirova - 17 838,33 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 30 septembrie 2019 Curtea de Apel Comrat a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și trimiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță – instanța de contencios administrativ.

La 01 octombrie 2019 Mariana Hanganu, Tatiana Odnostalco, Tatiana Juravliova, Natalia Miliș, Liudmila Bolgar, Tatiana Mutaf, Olga Peoglo, Olga Grozdeva, Svetlana Guseinova, Prascovia Dușcova, Vadim Colceanov, Alexei Durlescu, Anna Topal, Liudmila Arnaut, Elena Șopova, Elena Jeleva, Marina Erineț, Irina Topal și Marina Satirova au declarat apel nemotivat, iar la 26 decembrie 2019 au declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

La 02 octombrie 2019 Ministerul Finanțelor a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii din 26 aprilie 2019 și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii ca fiind depusă tardiv și neîntemeiată.

Prin decizia din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Cahul, au fost respinse apelurile declarate de către Tatiana Odnostalco, Tatiana Juravliova, Natalia Miliș, Liudmila Bolgar, Tatiana Mutaf, Olga Peoglo, Olga Grozdeva, Svetlana Guseinova, Prascovia Dușcova, Vadim Colceanov, Alexei Durlescu, Anna Topal, Liudmila Arnaut, Elena Șopova, Elena Jeleva, Marina Erineț, Irina Topal și Marina Satirova, Curtea de Apel Comrat și Ministerul Finanțelor și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 01 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție, au fost admise recursurile declarate de către Curtea de Apel Comrat și Ministerul Finanțelor, a fost casată decizia instanței de apel și a fost trimisă cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, au fost respinse apelurile declarate de către Tatiana Odnostalco, Tatiana Juravliova, Natalia Miliș, Liudmila Bolgar, Tatiana Mutaf, Olga Peoglo, Olga Grozdeva, Svetlana Guseinova, Prascovia Dușcova, Vadim Colceanov, Alexei Durlescu, Anna Topal, Liudmila Arnaut, Elena Șopova, Elena Jeleva, Marina Erineț, Irina Topal și Marina Satirova, Curtea de Apel Comrat și Ministerul Finanțelor și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a constatat că, la caz, au fost prezentate probe pertinente, care confirmă parțial temeinicia pretențiilor apelanților-reclamânți, iar prima instanță a făcut o analiză deplină și multilaterală al acestor probe, concluzionând corect asupra admiterii parțiale a pretențiilor apelanților. Astfel, conform materialelor dosarului, la 06 noiembrie 2014 Curtea Constituțională a pronunțat Hotărârea nr. 25 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii nr. 146 din 17 iulie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (salarizarea funcționarilor publici din cadrul instanțelor judecătorești și a judecătorilor), prin care au fost declarate neconstituționale pozițiile „Șef secție”, „Șef secție în cadrul direcției”, „Șef serviciu”, „Consultant principal”, „Consultant superior”, „Asistent judiciar” de la compartimentele „Secretariatul Curții Constituționale” și „Consiliul Superior al

Magistraturii, Curtea Supremă de Justiție”, precum și pozițiile „Șef direcție”, „Șef secție”, „Șef secție în cadrul direcției” „Șef serviciu”, „Asistent judiciar”, „Specialist principal” de la compartimentul „Curțile de Apel” din Anexa nr. 2 la Legea nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici, în redacția Legii nr. 146 din 17 iulie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (f. d. 20-30, vol. I). De rând cu aceasta, Curtea Constituțională a constatat în Hotărârea enunțată că, există diferența dintre gradele de salarizare ale funcțiilor similare din cadrul sistemului judecătoresc și aceluiași funcții din cadrul puterilor legislative și executive, în defavoarea funcționarilor publici, ce reprezintă sistemul judecătoresc.

Totodată, instanța de apel a reținut că, conform pct. 6 al părții dispozitive a Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014, până la adoptarea de către Parlament a noilor prevederi legale și intrarea acestora în vigoare, pentru funcțiile publice din cadrul autorităților publice indicate la pct. 2 din dispozitivul Hotărârii se aplică gradele de salarizare din Anexa nr. 2 la Legea nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici, în redacția Legii nr. 146 din 17 iulie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, echivalente funcțiilor din cadrul puterii legislative și executive, potrivit raționamentelor cuprinse în prezenta hotărâre. Respectiv, urmau să fie instituite următoarele grade de salarizare, pentru următoarele funcții din cadrul curților de apel – funcția de „Șef direcție” gradul de salarizare 16; pentru funcția de „Șef secție” gradul de salarizare 13, pentru funcția de „Șef secției în cadrul direcției” gradul de salarizare 12; pentru funcția de „Șef serviciu”, gradul de salarizare 10; pentru funcția de „Asistent judiciar”, gradul de salarizare 12; pentru funcția de „Specialist principal”, gradul de salarizare 7.

Făcând trimitere la art. 1 alin. (3), 43 alin. (1) și (2) și 140 alin. (1) și (2) din Constituția RM, instanța de apel a menționat că, din raționamentele expuse în normele constituționale indicate rezultă că, odată cu pronunțarea hotărârii instanței de jurisdicție constituțională privind neconstituționalitatea unei legi sau altui act normativ, acest devine nul și încetează să producă efecte juridice. În acest sens, urmează să fie respinse argumente invocate în apeluri de către Curtea de Apel Comrat și Ministerul Finanțelor precum că, salarizarea funcționarilor publici ai instituției și, concomitent, a apelanților-reclamanți urmează să fie efectuată în conformitate cu prevederile Legii nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici, iar Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014 nu reprezintă baza pentru reexaminarea salariului. Această poziție este una absolut neîntemeiată și nu găsește nici o susținere în drept. Mai mult, invocând că, salarizarea funcționarilor publici ai Curții de Apel Comrat, concomitent și apelanților-reclamanți urmează să fie efectuată conform prevederilor Legii nr. 48 din 22 martie 2012, Curtea de Apel Comrat și Ministerul Finanțelor optează pentru calcularea salariului în baza unor prevederi legale ce sunt nule și nu mai produc efecte juridice. În astfel de caz, salarizarea apelanților-reclamanți va fi una contrară legii, deoarece vor fi salarizați în baza unor norme legale ce nu produc efecte juridice și, respectiv, vor fi încălcate drepturile acestora prevăzută de legislația muncii.

Instanța de apel a mai relevat că, în Hotărârea nr. 25 din 06 noiembrie 2014, pct. 59, Curtea Constituțională a menționat în mod expres că, prin Hotărârea Curții

Constituționale nr. 24 din 10 septembrie 2013 pentru controlul constituționalității unor prevederi din Anexa nr. 2 la Legea nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici s-a stabilit că, până la adoptarea noilor prevederi legale, funcționarilor publici urmează să fie aplicate grade de salarizare conform Anexei nr. 2 la Legea menționată, cu recalcularea ulterioară a salariului potrivit noilor reglementări, din data adoptării Hotărârii Curții Constituționale nr. 24 din 10 septembrie 2013. De rând cu aceasta, în pct. 60 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014 instanța de jurisdicție constituțională a constatat că, prevederile Legii nr. 146 din 17 iulie 2014 nu conțin dispoziții referitor la recalcularea salariului, contrar celor stipulate în Hotărârea Curții Constituționale nr. 24 din 10 septembrie 2013. Faptul respectiv demonstrează încălcarea de către stat a obligației stabilită prin hotărârea definitivă și irevocabilă a instanței de jurisdicție constituțională, de a efectua recalcularea salariului funcționarilor publici, vizați în Hotărârea Curții Constituționale nr. 24 din 10 septembrie 2013. Totodată, în pct. 64 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014 instanța de jurisdicție constituțională a constatat în mod expres că, autoritățile publice urmau să efectueze recalcularea salariului funcționarilor publici vizați în Hotărârea Curții Constituționale nr. 24 din 10 septembrie 2013, potrivit raționamentelor indicate în prezenta hotărâre. Astfel, obligația autorităților publice de a recalcula salariul funcționarilor publici vizați în speța dedusă judecății a fost constatată printr-o hotărârea judecătorească irevocabilă, precum și a fost constatat faptul neconformării autorităților publice acestei hotărâri, ceea ce denotă temeinicia pretențiilor salariaților, apelanților-reclamanți.

Afară de aceasta, instanța de apel a reiterat că, în partea dispozitivă a Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014, instanța de jurisdicție constituțională a hotărât în mod expres că, salarizarea funcționarilor publici vizați în prezentul litigiu urmează să fie efectuată conform Anexei nr. 2 din Legea nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici, în redacția Legii nr. 146 din 17 iulie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, echivalente funcțiilor din cadrul puterii legislative și executive, fiind, totodată, conformă raționamentelor din hotărârea adoptată. Astfel, apelanta Curtea de Apel Comrat, în temeiul art. 28 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994, urma să nu facă nimic altceva decât să se conformeze și să execute cele stabilite de Curtea Constituțională în hotărârea adoptată de aceasta și să aplice funcționarilor publici gradul de salarizare indicat în hotărârea instanței de jurisdicție constituțională, cu recalcularea salariilor acestora. Mai mult, poziția apelanților-reclamanți privind executarea Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014 a fost susținută și prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 17 aprilie 2018 (f. d. 31-34 vol. I), în conținutul căreia a fost indicat că, există temeiul de drept pentru aplicarea directă a Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014, hotărând ca președinții curților de apel să elaboreze scheme de încadrare, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014, cu prezentarea spre aprobare Consiliului Superior al Magistraturii. Astfel, Consiliul Superior al Magistraturii, printr-o hotărâre, oficial a stabilit că, există temeiuri de drept de a executa Hotărârea

Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014 și de a satisface pretențiile apelanților-reclamanți.

De rând cu aceasta, instanța de apel a menționat că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii sunt obligatorii pentru instanțele judecătorești, respectiv, Curtea de Apel Comrat urma să ia în considerație hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 17 aprilie 2018 și să o execute.

Totodată, instanța de apel a constatat că, respectiva hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii nu a fost contestată potrivit procedurii prevăzute de lege și, respectiv, a intrat în vigoare, fiind obligatorie pentru instanțele judecătorești menționate în această hotărâre. Astfel, argumentele apelantei Curtea de Apel Comrat și ale apelantului Ministerul Finanțelor precum că, Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014 nu reprezintă temei pentru admiterea pretențiilor apelanților-reclamanți sunt neîntemeiate și urmează să fie respinse.

De asemenea, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele invocate în apelurile declarate de către Curtea de Apel Comrat și Ministerul Finanțelor precum că, prezenta cauză urma să fie examinată în ordinea contenciosului administrativ, deoarece acestea nu sunt susținute în fapt și în drept. Or, litigiul în cauză este un litigiu de muncă, deoarece ține de recalcularea și încasarea datoriei salariale, în conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014. Mai mult ca atât, în speță nu a fost emis nici un act administrativ și nu a fost constatată situația de nesoluționare în termen legal a unei cereri privind recunoașterea unui drept recunoscut de lege. În acest context, urmează să fie respinse argumentele apelanților Curtea de Apel Comrat și Ministerul Finanțelor precum că, răspunsul Curții de Apel Comrat nr. 1542 din 28 septembrie 2018, oferit apelanților-reclamanți, este un refuz de a soluționa în termenul legal a unei cereri prealabile depuse.

Totodată, instanța de apel a considerat că, urmează să fie respinse alegațiile apelantei Curtea de Apel Comrat și ale apelantului Ministerul Finanțelor precum că, apelanții-reclamanți s-au adresat la Curtea de Apel Comrat în baza Legii contenciosului administrativ, în vigoare la momentul depunerii acțiunii în judecată și au omis termenul de adresare cu cerere prealabilă și depunerea acțiunii în instanța de judecată.

În acest sens, instanța de apel a susținut argumentele invocate în referință de către apelanții-reclamanți precum că, cererile prealabile depuse de către ei în adresa Curții de Apel Comrat reprezintă acțiunile lor întru respectarea procedurii prealabile, întru soluționarea amiabilă a litigiului și nu pot fi considerate drept cereri prealabile conform procedurii contenciosului administrativ.

Din aceste considerente, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a concluzionat asupra respingerii cererii privind excepția de tardivitate înaintată de către Ministerul Finanțelor și tot din aceste considerente, încheierea din 26 aprilie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul central privind respingerea acestei cereri urmează să fie menținută.

Instanța de apel a mai menționat că, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014, instanța de jurisdicție constituțională a constatat că, diferența dintre gradele de salarizare a funcțiilor similare din sistemul judecătoresc și puterile

legislativă și executivă, reprezintă în sine o dezechilibrare a puterilor menționate, ce poate fi tratată ca ilegalitate și este contrară art. 8 din Codul muncii, potrivit căruia toți salariații urmează să fie tratați egal în raporturile de muncă.

În ceea ce ține de sumele încasate în beneficiul apelanților-reclamanti, cât și perioadele de activitate și salarizarea în aceste perioade, faptele respective au fost confirmate prin probe pertinente, cum ar fi, extrasele din carnetele de muncă ale fiecărui apelant, precum și prin certificatele eliberate fiecărui apelant-reclamant de către Curtea de Apel Comrat (f. d. 35-131, 174-192 vol. I).

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a ajuns la concluzia privind temeinicia pretenției apelanților-reclamanti, precum și asupra cuantumului sumelor, care urmează să fie încasate cu titlu de restanța salarială în beneficiul acestora.

Instanța de apel a relevat că, drept temei de casare a deciziei instanței de apel din 18 februarie 2020, instanța de recurs a indicat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului dacă apelanții-reclamanti au respectat procedura prealabilă la depunerea cererii cu privire la concretizarea pretențiilor. Or, în cazul din speță, la depunerea cererii de concretizare a pretențiilor nu este necesară respectarea procedurii prealabile, deoarece cererea de concretizare a pretențiilor a fost depusă în cadrul judecării acțiunii deja primite de către prima instanță spre judecare. Prima instanță a acceptat cererea de chemare în judecată spre judecare și a dat curs acțiunii înaintate de către apelanții-reclamanti Mariana Hanganu, Tatiana Odnostalco, Tatiana Juravliova, Natalia Miliș, Liudmila Bolgar, Tatiana Mutaf, Olga Peoglo, Olga Grozdeva, Svetlana Guseinova, Prascovia Dușcova, Vadim Colceanov, Alexei Durlescu, Anna Topal, Liudmila Arnaut, Elena Șopova, Marina Erineț, Irina Topal și Marina Satirova.

Aici, instanța de apel a remarcat că, în cererea de chemare în judecată inițială, apelanții-reclamanti au invocat că, va prezenta ulterior calculul datoriei concretizate. Prima instanță a acceptat cererea de chemare în judecată inițială în sensul cum a fost formulată, fiind de acord cu prezentarea în viitor a cererii de concretizare a datoriei salariale. Mai mult ca atât, cererea de concretizare a acțiunii reprezintă doar concretizarea pretențiilor și nu influențează asupra fondului cauzei însuși.

Totodată, referitor la fondul cauzei, adică achitarea recalculărilor la salariu, de către apelanții-reclamanti a fost respectată procedura prealabilă. De rând cu aceasta, legislația în vigoare nu prevede în mod expres depunerea cererii prealabile, în cazul depunerii cererii de concretizare a acțiunii.

Din aceste considerente, instanța de apel a considerat că, la caz, la depunerea de către apelanții-reclamanti a cererii de concretizare a pretențiilor, nu era necesară respectarea procedurii prealabile. Mai mult ca atât, nici în cererea prealabilă, salariații-apelanți nu au indicat sumele concrete, pe care solicită să fie încasate în contul lor.

La 15 ianuarie 2021 Ministerul Finanțelor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate.

A menționat că, prin cererea prealabilă din 24 septembrie 2018 intimații au solicitat, pe lângă alte pretenții, recalcularea și achitarea datoriei de către Curtea de Apel privind diferența între gradele de salarizare din 01 octombrie 2014 conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014 (nefiind indicat cuantumul pretenției per fiecare salariat), iar prin cererea de chemare în judecată au solicitat achitarea datoriei privind diferența între gradele de salarizare, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 06 noiembrie 2014 (fiind indicată diferența salariului solicitat per fiecare reclamant), precum și încasarea penalității de întârziere conform art. 330 din Codul muncii și repararea prejudiciului moral.

A considerat că, conform art. 332 alin. (1) din Codul muncii, intimații nu au respectat procedura prealabilă de soluționare a litigiului, deoarece nu au formulat în cererea prealabilă pretenții certe în partea ce ține de încasarea diferenței de salariu, precum și nu au solicitat în general pe cale prealabilă încasarea penalității conform art.330 din Codul muncii și repararea prejudiciului moral.

A susținut că, în conformitate cu art. 267 lit. a) CPC, instanța judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care reclamantul nu a respectat procedura, prevăzută prin lege sau prin contractul părților, de soluționare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară, inclusiv prin mediere, fapt care nu a fost luat în considerare de către instanțele judecătorești.

A afirmat că, instanțele judecătorești nu au ținut cont nici de faptul că, declararea neconstituțională a unor prevederi din Legea nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici nu poate servi automat ca bază de reexaminare a salariului în sensul majorării acestuia, deoarece în asemenea situații se revigorează normele/actele interioare declarării neconstituționale.

A relevat că, în pct. 1 din partea dispozitivă a Hotărârii nr. 33 din 10 octombrie 2013 privind interpretarea articolului 140 din Constituție, Curtea Constituțională a statuat că, în cazul declarării neconstituționalității unor norme/acte, până la operarea modificărilor de rigoare de către autoritatea emitentă, urmează să se aplice normele/actele anterioare declarării neconstituționalității, într-un mod conform considerentelor menționate în hotărârile Curții Constituționale.

A notat că, ținând cont că, interpretarea prevederilor Constituției constituie competența exclusivă a Curții Constituționale, declararea neconstituțională a unor prevederi din Legea nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici a avut ca efect revigorarea normelor anterioare declarării neconstituționale în materia salarizării în privința intimaților, fapt care a fost neîntemeiat ignorat de către instanțele judecătorești la pronunțarea actelor judecătorești.

A declarat că, salarizarea funcționarilor publici poate fi efectuată doar în strictă conformitate cu prevederile unei legi, iar declararea neconstituționalității a unor prevederi din Legea nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici nu poate servi ca bază de reexaminare a salariului.

A invocat că, conform pct. 11 din Normele privind instituirea subdiviziunilor structurale ale autorităților publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1001 din 26 decembrie 2011, prevederile prezentei anexe se aplică la elaborarea statului de personal și, respectiv, a schemelor de încadrare a personalului. Schemele de

încadrare a personalului se elaborează și se aprobă în baza statului de personal, în limita fondului de retribuire a muncii aprobat pentru anul financiar respectiv și sunt valabile după înregistrarea lor la Ministerul Finanțelor.

A mai invocat că, prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 55 din 11 mai 2012 (în vigoare până la 11 ianuarie 2019) a fost aprobat formularul-tip al schemelor de încadrare pentru personalul angajat în sectorul bugetar. Acest formular conține și compartimentul „salariul lunar/de funcție/de bază (lei)”.

În acest sens, a menționat că, pe parcursul anilor 2015 - 2018 Curtea de Apel Comrat a prezentat pentru înregistrare Ministerului Finanțelor schemele de încadrare a personalului, fiind indicate salariile lunare pentru funcționarii publici din cadrul acestei instituții în mărimea prevăzută de Legea privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici. Prin urmare, salarizarea funcționarilor publici din cadrul Curții de Apel Comrat s-a efectuat în strictă conformitate cu schemele de încadrare, prezentate de către această instituție.

A susținut că, salarizarea nu poate fi efectuată în alt mod și mărime, decât cel prevăzut de lege și schema de încadrare anuală, elaborată de către autoritatea publică corespunzătoare și înregistrată de către Ministerul Finanțelor.

A afirmat că, instanțele judecătorești nu au analizat faptul că, semnăturile unor intimați, aplicate pe diferite acte procesuale, nu sunt identice, motiv care-i permite să presupună că, au fost semnate de către alte persoane, decât intimații-reclamanții corespunzători. Astfel, în urma analizei cererii de chemare în judecată și a cererii de concretizare repetate a pretențiilor se constată că, diferă substanțial semnăturile următorilor intimați-reclamanți: Olga Peoglo (poziția nr. 7), Liudmila Arnăut (poziția nr. 14) și Elena Șopova (poziția nr. 15).

La 05 februarie 2021 Curtea de Apel Comrat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și trimiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță, instanța de contencios administrativ.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate.

A menționat că, art. 2 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2020 (în vigoare până la 01 aprilie 2019) stabilește că, persoana vătămată într-un drept al său este orice persoană fizică sau juridică care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

A afirmat că, în speță, cererea prealabilă a fost depusă de către intimați la 24 septembrie 2018, iar prin răspunsul nr. 1542 din 24 octombrie 2018 Curtea de Apel Comrat a refuzat în satisfacerea cererii prelabile, calificând-o ca fiind una neîntemeiată. Astfel, se constată că, răspunsul Curții de Apel Comrat nr. 1542 din 24 octombrie 2018, în calitate de autoritate publică, constituie refuzul de a soluționa în termen legal cererea prealabilă.

A relevat că, prezenta cauză urma a fi examinată în ordinea contenciosului administrativ.

A considerat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe au fost pronunțate cu încălcarea competenței jurisdicționale.

A notat că, prin prisma art. 1 alin. (2) din Legea privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici, legiuitorul a decis stabilirea diferențiată a salariului pentru funcționarii publici din diferite ramuri ale puterii de stat.

A declarat că, salarizarea funcționarilor publici poate fi efectuată doar în strictă conformitate cu prevederile unei legi. Prin urmare, Hotărârea Curții Constituționale nu poate servi ca bază de reexaminare a salariului în condiția în care ulterior Parlamentul Republicii Moldova nu a introdus modificările corespunzătoare în lege.

A invocat că, conform pct. 11 din Normele privind instituirea subdiviziunilor structurale ale autorităților publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1001 din 26 decembrie 2011, prevederile prezentei anexe se aplică la elaborarea statului de personal și, respectiv, a schemelor de încadrare a personalului. Schemele de încadrare a personalului se elaborează și se aprobă în baza statului de personal, în limita fondului de retribuire a muncii aprobat pentru anul financiar respectiv și sunt valabile după înregistrarea lor la Ministerul Finanțelor.

A mai invocat că, prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 55 din 11 mai 2012 (în vigoare pînă la 11 ianuarie 2019) a fost aprobat formularul-tip al schemelor de încadrare pentru personalul angajat în sectorul bugetar. Acest formular conține și compartimentul „salariul lunar/de funcție/de bază (lei)”.

În acest sens, a menționat că, pe parcursul anilor 2015 - 2018 salarizarea funcționarilor publici din cadrul Curții de Apel Comrat s-a efectuat în strictă conformitate cu schemele de încadrare aprobate și Legea nr. 48 din 22 martie 2012.

A susținut că, salarizarea nu poate fi efectuată în alt mod și mărime, decât cel prevăzut de lege și schema de încadrare anuală, elaborată de către autoritatea publică corespunzătoare și înregistrată de către Ministerul Finanțelor.

Prin referința depusă la 03 martie 2021 Mariana Hanganu, Tatiana Odnostalco, Tatiana Juravlioiva, Natalia Miliș, Liudmila Bolgar, Tatiana Mutaf, Olga Peoglo, Olga Grozdeva, Svetlana Guseinova, Prascovia Dușcova, Vadim Colceanov, Alexei Durlescu, Anna Topal, Liudmila Arnaut, Elena Șopova, Elena Jeleva, Marina Erineț, Irina Topal și Marina Satirova au solicitat declararea recursurilor ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 31 decembrie 2020 (f. d. 247, 248, vol.III).

Astfel, recursurile declarate la 15 ianuarie 2021 și 05 februarie 2021 sunt în termen.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de către Ministerul Finanțelor și Curtea de Apel Comrat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Argumentul invocat de către Curtea de Apel Comrat precum că, prezenta cauză urma a fi examinată în ordinea contenciosului administrativ nu poate fi reținut, deoarece prin decizia din 01 iulie 2020 Curtea Supremă de Justiție a reținut că, obiectul cererii de chemare în judecată și natura litigiului este dintre angajator și salariați și, respectiv, se examinează prin prisma Codului muncii.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursurile declarate de către Ministerul Finanțelor și Curtea de Apel Comrat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Ministerul Finanțelor și Curtea de Apel Comrat ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de către Ministerul Finanțelor și Curtea de Apel Comrat se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic